Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0331/2017 }
B8-0333/2017 }
B8-0338/2017 }
B8-0341/2017 }
B8-0342/2017 } RC1

17.5.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
S&D (B8-0331/2017)
ECR (B8-0333/2017)
ALDE (B8-0338/2017)
Verts/ALE (B8-0341/2017)
PPE (B8-0342/2017)

w sprawie strategii UE na rzecz Syrii
(2017/2654(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Sandra Kalniete, David McAllister, Michael Gahler, Eduard Kukan, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Tokia Saïfi
w imieniu grupy PPE
Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Knut Fleckenstein, Neena Gill
w imieniu grupy S&D
Charles Tannock, Raffaele Fitto, Jana Žitňanská, Ruža Tomašić, Geoffrey Van Orden, Branislav Škripek
w imieniu grupy ECR
Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin,

Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Jasenko Selimovic, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
w imieniu grupy ALDE
Barbara Lochbihler
w imieniu grupy Verts/ALE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE na rzecz Syrii (2017/2654(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii,

– uwzględniając wspólny komunikat Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2017 r. zatytułowany „Elementy strategii UE na rzecz Syrii”[1] oraz konkluzje Rady w sprawie Syrii z dnia 3 kwietnia 2017 r., które razem stanowią nową strategię UE na rzecz Syrii,

– uwzględniając deklarację współprzewodniczących z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie konferencji dotyczącej przyszłości Syrii i regionu,

– uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia zaprzestania działań wojennych w Syrii oraz z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie Syrii, a także deklarację wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel w imieniu UE z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie sytuacji w Aleppo,

– uwzględniając deklaracje wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie domniemanego ataku chemicznego w prowincji Idlib w Syrii oraz z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie ataku USA w Syrii,

– uwzględniając decyzje Rady w sprawie unijnych środków ograniczających wobec osób i podmiotów odpowiedzialnych za brutalne represje w Syrii, w szczególności decyzję z dnia 14 listopada 2016 r. i z 20 marca 2017 r.,

– uwzględniając sprawozdania Niezależnej Międzynarodowej Komisji Dochodzeniowej w sprawie Syrii powołanej przez Radę Praw Człowieka ONZ oraz rezolucje Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie

Syryjskiej Republiki Arabskiej,

– uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie ISIL/Daiszu i Dżabhat Fatah an-Szam oraz odnośne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie konfliktu w Syryjskiej Republice Arabskiej, w szczególności rezolucje 2218 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015), 2268 (2016), 2328 (2016), 2332 (2016) oraz 2336 (2016),

– uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/71/L.48 z dnia 19 grudnia 2016 r., ustanawiającą międzynarodowy, obiektywny i niezależny mechanizm ułatwiający prowadzenie dochodzeń wobec osób odpowiedzialnych za najpoważniejsze

[1] JOIN(2017)11.

przestępstwa na mocy prawa międzynarodowego popełnione w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2011 r. oraz ściganie tych osób,

– uwzględniając komunikat z Genewy z 2012 r.,

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych oraz wszystkie konwencje ONZ, których stroną jest Syria,

– uwzględniając statut rzymski oraz akty założycielskie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości,

– uwzględniając trybunały ad hoc, w tym Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii, Międzynarodowy Trybunał Karny dla Rwandy oraz Specjalny Trybunał ds. Libanu,

– uwzględniając konwencję genewską z 1949 r. i protokoły dodatkowe do niej,

– uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że wojna w Syrii wywołała jeden z najpoważniejszych kryzysów humanitarnych na świecie od czasów drugiej wojny światowej, który wciąż ma katastrofalne i tragiczne skutki dla obywateli tego kraju; mając na uwadze, że wielu cywilów, w tym dzieci, było celem ataków i w dalszym ciągu cierpią oni w wyniku tej brutalnej wojny domowej, a od rozpoczęcia konfliktu w Syrii w 2011 r. życie straciło ponad 400 tys. osób; mając na uwadze, że ponad 13,5 mln osób w Syrii, tj. niemal trzy czwarte pozostałej tam ludności, pilnie potrzebuje pomocy nadzwyczajnej, jak pomoc medyczna, żywnościowa, woda i schronienie; mając na uwadze, że 6,3 mln ludzi zostało wewnętrznie przesiedlonych, 4,7 mln żyje na trudno dostępnych i oblężonych obszarach, a 5 mln żyje na uchodźstwie w państwach ościennych i w państwach szerszego regionu; mając na uwadze, że kryzys w Syrii ma coraz bardziej destabilizujący wpływ na cały region;

B. mając na uwadze, że od wybuchu wojny w 2011 r. UE, wspólnie z państwami członkowskimi, zmobilizowała od stycznia 2017 r. ponad 9,4 mld EUR w reakcji na kryzys syryjski, zarówno na terenie Syrii, jak i w regionie, co czyni ją największym darczyńcą; mając na uwadze, że UE udzieliła też znacznego wsparcia państwom ościennym przyjmującym uchodźców;

C. mając na uwadze, że przemoc, jakiej się dopuszczano podczas konfliktu syryjskiego, obejmowała ukierunkowane masowe ataki na ludność cywilną, egzekucje pozasądowe, tortury i brutalne traktowanie, wymuszone zaginięcia, masowe i arbitralne aresztowania, karanie zbiorowe, ataki na personel medyczny, a także odmowę zaopatrzenia w żywność i wodę; mając na uwadze, że według doniesień reżim al-Asada jest odpowiedzialny za egzekucje przez powieszenie, akty tortur i egzekucje pozasądowe na masową skalę w ośrodkach detencyjnych; mając na uwadze, że rząd syryjski celowo odciął ludność cywilną od podstawowych towarów i usług, w tym dostaw żywności i wody oraz opieki medycznej; mając na uwadze, że ataki oraz taktyka wojenna polegająca na głodzeniu ludności cywilnej poprzez oblężenie zaludnionych obszarów stanowią wyraźne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego;

mając na uwadze, że przestępstwa te do tej pory uchodziły sprawcom bezkarnie;

D. mając na uwadze, że ISIS/Daisz i inne grupy dżihadystów dopuszczają się potwornych okrucieństw, jak wykonywanie brutalnych egzekucji, niewypowiedziana przemoc seksualna, uprowadzania, tortury, wymuszanie nawróceń oraz niewolnictwo kobiet i dziewcząt; mając na uwadze rekrutację dzieci oraz ich wykorzystywanie w atakach terrorystycznych; mając na uwadze, że istnieją poważne obawy, jeśli chodzi o bezpieczeństwo ludności przebywającej obecnie na terenach kontrolowanych przez ISIS/Daisz, oraz co do jej ewentualnego wykorzystania jako ludzkich tarcz podczas kampanii wyzwoleńczej; mając na uwadze, że zbrodnie te można uznać za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz ludobójstwo;

E. mając na uwadze, że zawieszenie broni, które weszło w życie w dniu 30 grudnia 2016 r., nie jest przestrzegane i wielokrotnie zostało naruszone na terenie Syrii, jak również miały miejsce poważne incydenty, takie jak atak chemiczny przeprowadzony w Chan Szajchun, o który podejrzewa się reżim, oraz atak bombowy na autobusy przewożące ewakuowanych z oblężonych miejscowości al-Fuaa i Kefraja na obszary kontrolowane przez rząd; mając na uwadze, że dziesiątki osób, w tym dzieci, straciło życie, a wiele innych zostało rannych;

F. mając na uwadze, że różne dochodzenia wykazały, iż siły al-Asada użyły substancji chemicznych mających na celu wyrządzenie szkód i uśmiercenie ludności cywilnej, co stanowi naruszenie porozumienia z 2013 r. o wyeliminowaniu takiej broni; mając na uwadze, że ostatni przypadek użycia broni masowego rażenia przeciwko ludności cywilnej miał miejsce w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Chan Szajchun w prowincji Idlib, gdzie śmierć poniosło co najmniej 70 cywilów, w tym wiele dzieci, a setki zostało rannych; mając na uwadze, że w dniu 12 kwietnia 2017 r. Rosja zgłosiła weto wobec rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiającej domniemane użycie zabronionej broni chemicznej w Syrii i wzywającej syryjski rząd do współpracy z organami prowadzącymi dochodzenie w sprawie tego incydentu; mając na uwadze, że USA poinformowały UE, iż na podstawie swojej oceny, według której reżim syryjski użył broni chemicznej, przeprowadziły atak na wojskową bazę lotniczą Al-Szajrat w prowincji Hims w Syrii, by zapobiec rozprzestrzenianiu i stosowaniu broni chemicznej oraz zniechęcić do takich działań;

G. mając na uwadze, że w marcu 2017 r. UE dodała czterech wysokich rangą syryjskich urzędników wojskowych do wykazu osób objętych sankcjami za ich udział w użyciu broni chemicznej przeciwko ludności cywilnej, zgodnie z unijną polityką walki z rozprzestrzenianiem i wykorzystywaniem broni chemicznej;

H. mając na uwadze, że przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker wspomniał o potrzebie strategii UE na rzecz Syrii w swoim orędziu o stanie Unii wygłoszonym we wrześniu 2016 r.; mając na uwadze, że w październiku Parlament wezwał wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji Federicę Mogherini do dopilnowania, by nowa strategia na rzecz Syrii była ukierunkowana na ułatwienie porozumienia politycznego w Syrii, w tym obejmowała narzędzia do monitorowania i egzekwowania prawa w celu wzmocnienia poszanowania zobowiązań poczynionych w ramach Międzynarodowej Grupy Wsparcia Syrii;

I. mając na uwadze, że celem strategii UE na rzecz Syrii jest określenie, w jaki sposób UE może odgrywać bardziej widoczną i skuteczną rolę w przyczynianiu się do trwałego rozwiązania politycznego w Syrii zgodnie z istniejącymi, zatwierdzonymi przez ONZ ramami, a także na rzecz wspierania odbudowy po tym, jak zawarte zostanie porozumienie i kiedy rozpocznie się wiarygodny proces przemian; mając na uwadze, że strategia ta określa sześć kluczowych obszarów zainteresowania, a mianowicie: zakończenie wojny dzięki prawdziwym przemianom politycznym; promowanie konstruktywnych i pluralistycznych przemian; reagowanie na potrzeby humanitarne najbardziej poszkodowanych Syryjczyków; promowanie demokracji i praw człowieka; dążenie do rozliczenia za zbrodnie wojenne oraz wzmacnianie odporności ludności syryjskiej i społeczeństwa syryjskiego;

J. mając na uwadze, że w dniu 5 kwietnia 2017 r. UE współprzewodniczyła konferencji poświęconej wspieraniu Syrii i przyszłości regionu, w której udział wzięli przedstawiciele z ponad 70 krajów i organizacji międzynarodowych oraz międzynarodowego i syryjskiego społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że na konferencji brukselskiej uzgodniono całościowe podejście do rozwiązania kryzysu w Syrii oraz dodatkową pomoc finansową w celu reagowania na sytuację humanitarną w wysokości 3,47 mld EUR w okresie 2018–2020, w tym 1,3 mld EUR z UE, która jest największym darczyńcą w tym kryzysie; mając na uwadze, że dodatkowo około 27,9 mld EUR w formie pożyczek zostało przyrzeczonych przez międzynarodowe instytucje finansowe i darczyńców; mając na uwadze, że koszty odbudowy Syrii szacuje się na około 200 mld USD;

K. mając na uwadze, że UE zauważa i popiera starania Turcji, Libanu i Jordanii, krajów sąsiadujących z Syrią, które przyjęły największą liczbę uchodźców;

L. mając na uwadze, że w dniu 4 maja 2017 r. Rosja, Iran i Turcja podpisały w Astanie (Kazachstan) umowę ustanawiającą cztery strefy deeskalacji konfliktu; mając na uwadze, że trzy państwa sygnatariusze mają występować w charakterze gwarantów sześciomiesięcznego odnawialnego rozejmu, w tym za pośrednictwem uzbrojonych sił monitorujących na miejscu; mając na uwadze, że porozumienie to przewiduje zakończenie wszystkich walk prowadzonych przez reżim al-Asada w tych strefach i niezakłócony dostęp organizacji humanitarnych do obszarów zajętych przez rebeliantów; mając na uwadze, że w tym tygodniu w Genewie rozpoczyna się kolejna runda rozmów prowadzonych pod przewodnictwem ONZ, a następną rundę rozmów prowadzonych pod przewodnictwem Rosji zaplanowano na połowę lipca w Kazachstanie;

M. mając na uwadze, że UE wielokrotnie podkreślała, iż nie jest dopuszczalne żadne militarne rozwiązanie konfliktu w Syrii i że jedynie pluralistyczne przemiany, którym przewodzić będzie Syria, mogą położyć kres niedopuszczalnemu cierpieniu narodu syryjskiego; mając na uwadze, że o ile jest jasne, że odbudowa może rozpocząć się dopiero po osiągnięciu porozumienia politycznego, wysiłki na rzecz pojednania powinny rozpocząć się jak najszybciej i być wspierane przez UE w celu zapewnienia długoterminowej stabilności; mając na uwadze, że w tym kontekście zasadnicze znaczenie mają ustalanie prawdy, promowanie odpowiedzialności i sprawiedliwości okresu przejściowego, a także amnestia;

1. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE na rzecz Syrii, w tym cele strategiczne UE dotyczące Syrii oraz cele UE na rzecz Syrii, a także wyniki konferencji w Brukseli, w ramach której dokonano wieloletnich zobowiązań; wzywa wszystkich uczestników i międzynarodowych darczyńców do wywiązania się w pełni ze swoich zobowiązań i do podtrzymania swojego wsparcia w przyszłości;

2. po raz kolejny potępia w najostrzejszych słowach okrucieństwa i powszechne przypadki łamania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez wszystkie strony konfliktu, a w szczególności przez siły reżimu al-Asada przy wsparciu jego sojuszników, Rosji i Iranu, a także przez uzbrojone podmioty niepaństwowe, w szczególności ISIS/Daisz i Dżabhat Fatah an-Szam; podkreśla swoje stanowisko, że wszystkie osoby winne łamania międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności; zachęca wszystkie państwa do stosowania zasady represji wszechświatowej w zwalczaniu bezkarności i z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez szereg państw członkowskich UE w tym zakresie, w tym ostatnią decyzję Trybunału Narodowego Hiszpanii dotyczącą rozpatrzenia doniesienia o popełnieniu przestępstwa przeciwko 9 urzędnikom wywiadu syryjskiego w związku z torturami i innymi naruszeniami praw człowieka; ponawia swój apel do UE i jej państw członkowskich, by rozważyły – w ścisłej koordynacji z państwami o podobnym stanowisku – utworzenie trybunału do spraw zbrodni popełnionych w Syrii, do czasu pomyślnego odwołania się do Międzynarodowego Trybunału Karnego; podkreśla, że osoby popełniające przestępstwa przeciwko mniejszościom religijnym i etnicznym oraz innym grupom powinny również zostać postawione przed wymiarem sprawiedliwości; jest nadal przekonany, że ani rzeczywiste rozwiązanie konfliktu, ani trwały pokój w Syrii nie są możliwe bez rozliczenia popełnionych zbrodni;

3. w najostrzejszych słowach potępia przerażający atak lotniczy z użyciem broni chemicznej na Chan Szajchun w prowincji Idlib w dniu 4 kwietnia 2017 r., w wyniku którego śmierć poniosło co najmniej 70 cywilów, w tym dzieci i pracownicy niosący pomoc, a wiele ofiar wykazywało objawy zatrucia gazem; zauważa, że według wstępnej oceny przeprowadzonej przez misję wyjaśniającą Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) zarzut użycia broni chemicznej jest wiarygodny; podkreśla, że Syria zobowiązana jest do przestrzegania zaleceń misji rozpoznawczej OPCW oraz wspólnego mechanizmu śledczego OPCW i ONZ poprzez zapewnienie natychmiastowego i nieograniczonego dostępu do każdego miejsca i uznanie prawa do przeprowadzania tam inspekcji; podkreśla, że osoby odpowiedzialne za te ataki zostaną pociągnięte do odpowiedzialności przed sądem; wyraża ubolewanie z powodu wielokrotnego zgłaszania przez Rosję weta w Radzie Bezpieczeństwa, w tym zawetowania ostatniej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiającej ostatni atak chemiczny i wzywającej do przeprowadzenia międzynarodowego dochodzenia;

4. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie międzynarodowego, bezstronnego i niezależnego mechanizmu wspomagającego prowadzenie dochodzeń i postępowań karnych w sprawie osób odpowiedzialnych za najpoważniejsze zbrodnie na mocy prawa międzynarodowego popełnione w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2011 r., ubolewa, że mechanizm ten nie otrzymał jeszcze pełnego finansowania; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wypełnienia swoich zobowiązań w tym zakresie;

5. podtrzymuje swoje wsparcie dla jedności, suwerenności, integralności terytorialnej i niepodległości Syrii oraz wspiera silne podejście „Cała Syria” i demokratyczną przyszłość dla narodu syryjskiego; nalega, by proces polityczny pod przewodnictwem Syrii, który doprowadzi do wolnych i uczciwych wyborów, ze wsparciem Organizacji Narodów Zjednoczonych i przez nią monitorowany, a także przeprowadzony w oparciu o nową konstytucję, był jedyną drogą do zaprowadzenia pokoju w tym kraju; przypomina wszystkim stronom konfliktu, że pod auspicjami ONZ możliwe jest wypracowanie obejmującego wszystkie strony zawieszenia broni w całym kraju oraz pokojowego i wzajemnie akceptowalnego rozwiązania kryzysu w Syrii, jak przewidziano w komunikacie genewskim z 2012 r. oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254 (2015), przy wsparciu specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ do Syrii, Staffana de Mistury, oraz kluczowych podmiotów międzynarodowych i regionalnych;

6. odnotowuje niedawne memorandum w sprawie ustanowienia stref deeskalacji w Syrii i popiera zamiar wzmocnienia zawieszenia broni, powstrzymania sił powietrznych reżimu od dokonywania lotów nad obszarami deeskalacji oraz stworzenia warunków dla dostępu pomocy humanitarnej, pomocy medycznej, powrotu przesiedlonych cywilów do swoich domów i odbudowy uszkodzonej infrastruktury; podkreśla jednak obawy wyrażone przez opozycję, że porozumienie mogłoby doprowadzić do utworzenia stref wpływów i podziału Syrii; wzywa wszystkie strony do wdrożenia porozumień z Astany oraz apeluje do trzech gwarantów o zapewnienie przestrzegania zawieszenia broni; podkreśla znaczenie wyeliminowania wszelkich niejasności w odniesieniu do grup, które nie są objęte porozumieniem o zawieszeniu broni, i wzywa wszystkie strony, w tym Turcję, do zagwarantowania, że memorandum nie ułatwi atakowania sił sprzymierzonych z umiarkowaną opozycją, lub tych, którzy walczą po stronie międzynarodowej koalicji przeciwko ISIS/Daisz; podkreśla, że należy zapewnić międzynarodowe monitorowanie wdrażania porozumienia i opowiada się za silnym zaangażowaniem ONZ;

7. wzywa Federację Rosyjską i Islamską Republikę Iranu do wykorzystania ich wpływów na reżim syryjski, aby przyjąć i aktywnie realizować rozsądny kompromis, który położy kres wojnie domowej i utoruje drogę do rzeczywistej transformacji sprzyjającej włączeniu społecznemu; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w dalszym ciągu wspierały umiarkowaną opozycję, identyfikowały i izolowały elementy o radykalnych poglądach oraz promowały pojednanie; zachęca członków Wysokiego Komitetu Negocjacyjnego (HNC) do dalszego angażowania się w rozmowy w Genewie, w których pośredniczy ONZ;

8. jest głęboko przekonany, że UE musi angażować się w bardziej aktywny sposób i wykorzystać swój istotny wkład finansowy po zakończeniu konfliktu jako możliwość wywierania nacisku w celu odegrania znaczącej roli w negocjacjach prowadzonych zgodnie z istniejącymi, zatwierdzonymi przez ONZ ramami, zagwarantowania przemian politycznych, rozwijania polityki mającej na celu zbliżenie stron, a także zintensyfikowania działań w obszarach, w których Unia może mieć wartość dodaną; wspiera aktualne starania wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel, by zaangażować kluczowe podmioty w regionie w celu zapewnienia przemian politycznych oraz pojednania i odbudowy po zakończeniu konfliktu; wzywa

wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel, by rozpoczęła opracowywanie konkretnego planu zaangażowania UE w odbudowę Syrii oraz angażowała się w sprzyjające integracji społecznej wysiłki wspólnie z kluczowymi organizacjami międzynarodowymi i instytucjami finansowymi, jak również podmiotami regionalnymi i lokalnymi; podkreśla jednak, że istotne jest, aby sami Syryjczycy czuli się odpowiedzialni za proces odbudowy po zakończeniu konfliktu;

9. podkreśla decydujące znaczenie, jakie prace lokalnych i międzynarodowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz organizacji pozarządowych mają dla udokumentowania dowodów na popełnione zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i inne naruszenia prawa, w tym niszczenie dziedzictwa kulturowego; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w dalszym ciągu udzielały pełnej pomocy tym podmiotom; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewniania odpowiedniego finansowania organizacjom, które prowadzą dochodzenia w oparciu o ogólnodostępne informacje i pracują nad cyfrowym gromadzeniem dowodów zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości, tak aby zapewnić rozliczalność i postawić sprawców przed wymiarem sprawiedliwości;

10. z zadowoleniem przyjmuje nacisk położony w unijnej strategii na rzecz Syrii na wspieranie odporności ludności syryjskiej i społeczeństwa syryjskiego; wzywa UE i państwa członkowskie, by podwoiły wysiłki na rzecz budowania w miarę możliwości w Syrii, a także wśród syryjskich uchodźców żyjących na wygnaniu w regionie lub w Europie potencjału obywateli i społeczeństwa obywatelskiego Syrii, w tym z udziałem i za pośrednictwem podmiotów wspierających prawa człowieka, równość (w tym równouprawnienie płci i prawa mniejszości), demokrację i upodmiotowienie; podkreśla, że takie budowanie zdolności powinno wspierać Syryjczyków w kierowaniu przemianami (w takich obszarach jak regulacja mediów, decentralizacja, zarządzanie gminami czy uchwalenie konstytucji), z należytym uwzględnieniem potrzeb i roli kobiet;

11. wyraża zadowolenie, że rola społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji kobiecych, została uznana za kluczowy element trwałego rozwiązania; przypomina, że UE musi wspierać i ułatwiać odpowiedni udział społeczeństwa obywatelskiego i kobiet, lub zasięganie ich opinii, w procesie pokojowym, zgodnie z kompleksowym podejściem do wdrażania przez UE rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i 1820 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; nalega, aby prawa człowieka w odniesieniu do kobiet znalazły odzwierciedlenie w nowej konstytucji Syrii;

12. potwierdza swoje wsparcie dla starań światowej koalicji przeciwko Daiszowi, a także jest zdania, że w strategii UE należy również uwzględnić ocenę aspektów walki z ISIS/Daisz i innymi organizacjami terrorystycznymi umieszczonymi w wykazie ONZ, koncentrując się na pierwotnych przyczynach politycznych i społeczno-gospodarczych, które ułatwiły rozprzestrzenianie się terroryzmu, a także określając konkretne działania na rzecz przeciwdziałania owym przyczynom; uważa ponadto, że należy wypracować sposoby przyczyniania się do zachowania wieloetnicznego, wieloreligijnego i wielowyznaniowego charakteru syryjskiego społeczeństwa;

13. podkreśla znaczenie poszanowania mniejszości etnicznych i religijnych w Syrii oraz wyraża niezachwiane przekonanie, iż wszelkie procesy polityczne powinny być

pluralistyczne i zmierzać do odbudowy Syrii jako państwa wielowyznaniowego i tolerancyjnego;

14. przypomina, że kluczowe znaczenie ma szybkie ustanowienie środków budowy zaufania, w tym w pełni nieograniczony dostęp pomocy humanitarnej na terytorium Syrii, świadczenie podstawowych usług publicznych (elektryczność, woda, opieka zdrowotna), zakończenie wszelkich oblężeń miast oraz uwolnienie więźniów i zakładników; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie między syryjskim rządem a grupami rebeliantów pozwalające na ewakuację czterech oblężonych miast; apeluje do wszystkich stron o wsparcie i ułatwienie przyjęcia kompleksowego porozumienia w sprawie środków budowy zaufania;

15. z ubolewaniem zauważa, że wyniszczająca wojna domowa cofnęła ten kraj o dziesięciolecia pod względem rozwoju społecznego i gospodarczego, wpędzając miliony ludzi w ubóstwo i bezrobocie oraz pociągając za sobą znaczny upadek usług w zakresie ochrony zdrowia i edukacji, a także ogromne wysiedlenia Syryjczyków i drenaż mózgów; w związku z tym zwraca uwagę na znaczenie zwiększenia pomocy innej niż humanitarna, ukierunkowanej na wzmocnienie odporności ludzi na terenie Syrii i ożywienie gospodarki; wzywa ponadto UE i państwa członkowskie do większego zaangażowania w ramach podziału odpowiedzialności, co pozwoli uchodźcom uciekającym z obszarów w Syrii ogarniętych wojną znaleźć ochronę w państwach, które nie leżą w bezpośrednim sąsiedztwie, w tym za pomocą przesiedlenia i programów humanitarnego przyjmowania uchodźców; uważa jednak, że z chwilą zakończenia konfliktu należy zapewnić wykwalifikowanym syryjskim uchodźcom zachęty do powrotu i przyczynienia się do wysiłków na rzecz odbudowy;

16. z zadowoleniem przyjmuje nowe priorytety partnerstwa uzgodnione przez UE z Jordanią i Libanem, a także złagodzenie unijnych reguł pochodzenia stosowanych w odniesieniu do wywozu z Jordanii; ubolewa, że duża liczba uchodźców w Jordanii, Libanie i Turcji wciąż żyje w niepewnych warunkach socjalnych i gospodarczych i często nie jest w stanie znaleźć (legalnego) zatrudnienia; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel do nalegania, by Jordania i Liban pracowały na rzecz zniesienia pozostałych (nieformalnych) barier, aby wspierać większe możliwości w zakresie samozatrudnienia, a także do wywiązania się ze zobowiązań w zakresie tworzenia miejsc pracy dla kobiet i młodzieży;

17. w pełni popiera cel polegający na zapewnieniu w Syrii i regionie inicjatywy „niestracone pokolenie dzieci”, a także apeluje o dodatkowe działania na rzecz realizacji celu, jakim jest zapewnienie wszystkim dzieciom uchodźców i dzieciom znajdującym się w trudnej sytuacji w społecznościach przyjmujących wysokiej jakości edukacji z równym dostępem dla dziewcząt i chłopców; podkreśla potrzebę uznania często nieformalnego kształcenia w obozach dla uchodźców oraz do wspierania psychicznej rehabilitacji dzieci, które doznały urazów psychicznych;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich UE, Organizacji Narodów Zjednoczonych, członkom Międzynarodowej Grupy Wsparcia Syrii oraz wszystkim stronom zaangażowanym w ten konflikt, oraz do

dopilnowania, by rezolucja została przetłumaczona na język arabski.